

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา (descriptive study) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายสถานการณ์การบริหารความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บจากเข็มทิ่มตำและของมีคมบาด ด้าน โครงสร้าง ด้าน กระบวนการ และด้านผลลัพธ์ ในหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลเวียงแหง จังหวัด เชียงใหม่ และศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการบริหารความ เสี่ยงต่อการบาดเจ็บจากเข็มทิ่มตำและของมีคมบาด โดยใช้กรอบแนวคิดการประเมินผลการ ดำเนินการของโดนาบีเดียน (Donabedian, 2003) ประกอบด้วย ด้าน โครงสร้าง (structure) ได้แก่ นโยบายแผนการดำเนินงาน งบประมาณ จำนวนทรัพยากรบุคคล การพัฒนาความรู้ การอบรมของทีม บุคลากร คู่มือแนวทางการปฏิบัติ ด้านกระบวนการ (process) หมายถึงรูปแบบและกิจกรรมการ ดำเนินงานในการบริหารความเสี่ยงในงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่ ตามขั้นตอนของ อนุวัฒน์ ศุภชุติกุล (2543) ได้แก่การดำเนินการค้นหาความเสี่ยง การประเมินความ เสี่ยง การจัดการความเสี่ยง การประเมินผลความเสี่ยง และด้านผลลัพธ์ (outcome) หมายถึง ผลที่ได้รับ หลังจากดำเนินการจัดการความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บจากเข็มทิ่มตำและของมีคมบาด หน่วยงานอุบัติเหตุ และฉุกเฉิน ประเมินได้จากรายงานข้อมูลอุบัติการณ์การบาดเจ็บจากเข็มทิ่มตำและของมีคมบาดที่ เกิดขึ้น มีการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและระบบฐานข้อมูลสารสนเทศ การสัมภาษณ์รายบุคคล แบบ กึ่งโครงสร้างและการสนทนากลุ่ม โดยศึกษาระหว่างเดือน ตุลาคม ถึงเดือน ธันวาคม 2557 เครื่องมือ ที่ใช้ในการศึกษาคือ แนวคำถามสำหรับสัมภาษณ์รายบุคคล และการสนทนากลุ่ม ลักษณะแนวคำถาม เป็นแบบกึ่งโครงสร้าง (semi-structured interview) ที่ผู้ศึกษารวบรวมขึ้นจากกรอบแนวคิดการประเมินผล การดำเนินการของโดนาบีเดียน (Donabedian, 2003) ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยการหา ความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิทางการพยาบาล จำนวน 3 ท่าน พร้อมแก้ไขปรับปรุงตาม ข้อเสนอแนะ ผู้ศึกษารวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่มด้วยตนเอง แล้วนำข้อมูลที่ ได้มาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (content analysis)

ผลการศึกษา

1. ด้านโครงสร้าง

1.1 ลักษณะองค์กร พบว่าหน่วยงานไม่มีโครงสร้างองค์กรสำหรับการดำเนินงานการบริหารความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บจากเข็มทิ่มตำและของมีคมบาดโดยเฉพาะ แต่ใช้โครงสร้างองค์กรของคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงและของคณะกรรมการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อของโรงพยาบาลโดยมีการประสานความร่วมมือในการดำเนินงานด้านการบริหารความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บจากเข็มทิ่มตำและของมีคมบาด มีพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานประจำในหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉินร่วมเป็นกรรมการของทั้งสองคณะกรรมการ และเป็นผู้สื่อสารนโยบายไปยังบุคลากรที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ปัญหา อุปสรรคที่พบคือ บุคลากรผู้ปฏิบัติงานขาดความเข้าใจต่อกระบวนการการบริหารความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บจากเข็มทิ่มตำและของมีคมบาดในหน่วยงาน เนื่องจากมีการสื่อสารการดำเนินงานในหน่วยงานทั้งในส่วนของคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง และคณะกรรมการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อ ซึ่งทั้งสองคณะกรรมการมีรูปแบบการดำเนินงานที่แตกต่างกันและบางกิจกรรมมีความคล้ายกันเช่น การค้นหาความเสี่ยง และการจัดการความเสี่ยง ซึ่งอาจทำให้มีการปฏิบัติที่ซ้ำซ้อนกัน ข้อเสนอแนะคือควรมีการดำเนินงานโดยคณะกรรมการเดียวเท่านั้น เพื่อลดความซ้ำซ้อนในการดำเนินงาน และผู้ปฏิบัติงานจะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารจากทีมเดียว

1.2 งบประมาณ พบว่าโรงพยาบาลให้การสนับสนุนงบประมาณที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานในหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉินอย่างเพียงพอทุกปี แต่ยังมีปัญหาและอุปสรรคคือการจ่ายพัสดุล่าช้า เนื่องจากขาดการวางแผนการขอรับการสนับสนุนงบประมาณที่เหมาะสมจากโรงพยาบาล และมีข้อเสนอแนะคือ หัวหน้าหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ควรทำแผนขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากโรงพยาบาล เพื่อให้สามารถจัดสรรอุปกรณ์ที่จำเป็นให้หน่วยงานได้ทันการณ์และมีความต่อเนื่อง

1.3 ทรัพยากรบุคคล พบว่าหน่วยงานมีบุคลากรปฏิบัติงานไม่เพียงพอ จึงมีการจัดสรรบุคลากรจากหน่วยงานอื่นในโรงพยาบาลขึ้นปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ อีกจำนวน 16 คน พบปัญหาและอุปสรรคคือมีการจัดเวรปฏิบัติงานติดต่อกันเกินแปดชั่วโมง ซึ่งการปฏิบัติงานภายใต้การจัดอัตรากำลังดังกล่าวนี้ อาจทำให้บุคลากรพยาบาลมีความอ่อนล้า ส่งผลให้เกิดการปฏิบัติงานผิดพลาดและเกิดอุบัติเหตุถูกเข็มทิ่มตำและของมีคมบาดได้ง่าย ข้อเสนอแนะคือผู้บริหารการพยาบาลควรพิจารณาหาวิธีการเพิ่มจำนวนบุคลากรพยาบาลในแต่ละเวร เพื่อให้มีจำนวนพยาบาลขึ้นปฏิบัติงานในแต่ละเวรเพียงพอ อย่างเหมาะสมหรือเสริมอัตรากำลังของผู้ช่วยเหลือคนไข้ขึ้นช่วยปฏิบัติงานเพื่อแบ่งเบาภาระงานที่สามารถปฏิบัติแทนพยาบาลได้ และในส่วนของการพัฒนาบุคลากรพบว่าหน่วยงานส่งบุคลากรเข้าร่วมรับการอบรมพัฒนาความรู้จากคณะกรรมการ ป้องกันและควบคุมการติดเชื้อ ซึ่งมีการ

จัดอบรมเพื่อฟื้นฟูและพัฒนาองค์ความรู้ให้แก่บุคลากรทุกปี แต่พบปัญหาและอุปสรรคคือมีการจัดอบรมเพียงปีละหนึ่งครั้งเท่านั้น และพบว่าบุคลากรไม่สามารถเข้ารับการอบรมได้ครบทุกคน ข้อเสนอแนะคือ ควรจัดการอบรมในเวลาที่เหมาะสม เพื่อให้บุคลากรส่วนใหญ่สามารถเข้ารับการอบรมได้

1.4 เครื่องมือ พบว่ามีการนำเครื่องมือคุณภาพมาใช้ในการบริหารความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บจากเข็มทิ่มตำและของมีคมบาด สำหรับในกรณีที่พบอุบัติการณ์ความเสี่ยง คือมีการวิเคราะห์หาสาเหตุราก ซึ่งปัญหาและอุปสรรคที่พบคือบุคลากรขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับเครื่องมือคุณภาพและการนำเครื่องมือคุณภาพมาใช้สำหรับการบริหารความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บจากเข็มทิ่มตำและของมีคมบาด โดยมีข้อเสนอแนะคือคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงควรจัดอบรมความรู้เกี่ยวกับเครื่องมือคุณภาพและการใช้เครื่องมือคุณภาพในการบริหารความเสี่ยง สำหรับเครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงานที่จัดสรรให้กับบุคลากรนั้นพบปัญหาและอุปสรรคคือวัสดุอุปกรณ์บางชนิดขาดคุณลักษณะบางประการ ซึ่งอาจทำให้มีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการปฏิบัติงานในบุคลากรได้ ดังนั้นข้อเสนอแนะคือ เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ ที่จัดหามาให้หน่วยงานใช้ปฏิบัติงานควรมีความปลอดภัย มีความเหมาะสมต่อการใช้งานโดยเฉพาะ

2. ด้านกระบวนการ

2.1 การค้นหาความเสี่ยง พบว่าหน่วยงานมีการค้นหาความเสี่ยง โดยใช้วิธีการเรียนรู้จากประสบการณ์ของบุคคลและการรายงานอุบัติการณ์ พบปัญหาและอุปสรรคคือ บุคลากรขาดความตระหนักต่อการค้นหาความเสี่ยงและรายงานอุบัติการณ์ เนื่องจากเกรงว่าจะมีผลกระทบต่อตนเองและผู้ที่เกี่ยวข้อง และขาดทักษะในการเขียนรายงานอุบัติการณ์ ข้อเสนอแนะคือคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงควรอบรมให้ความรู้ และทักษะการค้นหาความเสี่ยงและรายงานอุบัติการณ์แก่บุคลากร เพื่อให้บุคลากรมีความรู้ ความมั่นใจต่อการค้นหาความเสี่ยง การรายงานความเสี่ยง

2.2 การประเมินความเสี่ยง พบว่าหน่วยงานมีการประเมินความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บจากเข็มทิ่มตำและของมีคมบาดโดยใช้การป้องกัน แก้ไขเหตุการณ์ในเบื้องต้นและมีการจัดทำบัญชีรายการความเสี่ยง แต่ปัญหาและอุปสรรคที่พบคือบุคลากรประเมินความรุนแรงของความเสี่ยงไม่ถูกต้อง ข้อเสนอแนะคือคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงควรจัดอบรมให้ความรู้ด้านการประเมินความรุนแรงของความเสี่ยง หรือวิเคราะห์ความเสี่ยง

2.3 การจัดการความเสี่ยง พบว่าหน่วยงานมีการจัดการความเสี่ยง ในลักษณะของการป้องกันการความเสี่ยง และการลดความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บจากเข็มทิ่มตำและของมีคมบาดทั้งในระดับหน่วยงานและทีมสหสาขาวิชาชีพและการลดความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บจากเข็มทิ่มตำและของมีคมบาด ซึ่งการใช้วิธีการป้องกันและการลดความเสี่ยงซึ่งเป็นวิธีการที่เหมาะสมที่สุด โดยงานอุบัติเหตุ

และฉุกเฉินมีการแต่งตั้งพยาบาลวิชาชีพในหน่วยงานเป็นผู้รับผิดชอบงานบริหารความเสี่ยงและงานป้องกันและควบคุมการติดเชื้อซึ่งเป็นบุคคลเดียวกัน จึงทำให้การบริหารความเสี่ยงต่อการถูกเข็มทิ่มตำและของมีคมบาดในหน่วยงานได้รับการจัดการด้วย ปัญหาอุปสรรคที่พบคือบุคลากรส่วนใหญ่ขาดความตระหนักต่อการใช้อุปกรณ์ป้องกันตนเอง ไม่ปฏิบัติตามคู่มือและ แนวปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยของตนเอง และมีข้อเสนอแนะคือหัวหน้าหน่วยงานควรส่งเสริม และกระตุ้นให้บุคลากรได้มีการปฏิบัติตามแนวปฏิบัติ การใช้อุปกรณ์ป้องกันตนเอง เพื่อความปลอดภัยของบุคลากร

2.4 การประเมินผล พบว่ามีการกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานการบริหารความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บจากเข็มทิ่มตำและของมีคมบาดคืออัตราการเกิดอุบัติการณ์การถูกเข็มทิ่มตำและของมีคมบาดในบุคลากรพยาบาลที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉินเท่ากับศูนย์ มีการติดตามการรายงานอุบัติการณ์ความเสี่ยงโดยประเมินจากการรายงานอุบัติการณ์ ซึ่งมอบหมายให้พยาบาลวิชาชีพที่รับผิดชอบงานความเสี่ยงในหน่วยงานเป็นผู้รวบรวมรายงาน แล้วรายงานให้หัวหน้าหน่วยงานรับทราบ เพื่อติดตามคุณสมบัติและ รูปแบบเหตุการณ์ของการเกิดอุบัติการณ์ ปัญหาและอุปสรรคที่พบ คือการดำเนินงานการบริหารความเสี่ยงในหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉินยังไม่บรรลุเป้าหมายที่หน่วยงานกำหนด โดยยังพบบุคลากรที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉินถูกเข็มทิ่มตำและของมีคมบาดทุกปี สำหรับข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาคือหัวหน้าหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉินควรนำข้อมูลอุบัติการณ์แจ้งให้แก่ผู้ปฏิบัติได้รับทราบ และมีการกำกับติดตาม

3. ด้านผลลัพธ์

พบว่ายังคงเกิดอุบัติการณ์ของการถูกเข็มทิ่มตำและของมีคมบาดในหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โดยข้อมูลรายงานทางเอกสารพบสภาพปัญหาดังนี้ ปีงบประมาณ 2554-2556 มีรายงานการถูกเข็มทิ่มตำและของมีคมบาดในบุคลากรสุขภาพซึ่งมีทั้งการถูกเข็มตำ และหักหลอดยาฉีดแล้วหลอดยาแตกบาดมือ จำนวน 4 คน, 6 คน และ 2 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 19.05, 28.57 และ 9.52 ตามลำดับ ซึ่งเทียบกับจำนวนบุคลากรทางการพยาบาลที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉินทั้งสิ้น 21 คน (ทีมควบคุมและป้องกันการติดเชื้อ โรงพยาบาลเวียงแหง, 2556) ปัญหา อุปสรรคที่พบ คือบุคลากรทางการพยาบาลขาดความใส่ใจต่อการปฏิบัติตามนโยบายและแนวปฏิบัติของหน่วยงาน ขาดความใส่ใจต่อการใช้อุปกรณ์ป้องกันตนเองอย่างเหมาะสม จึงทำให้เกิดอุบัติการณ์ของการถูกเข็มทิ่มตำและของมีคมบาดทุกปี จึงทำให้ผลการดำเนินงานการบริหารความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บจากเข็มทิ่มตำและของมีคมบาด ไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่ทางหน่วยงานกำหนดไว้ ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาคือคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงและคณะกรรมการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อ ควรจัดการอบรมให้ความรู้ทั้งเรื่องของการบริหารความเสี่ยงและการป้องกันการติดเชื้อแก่บุคลากรทุกคนและจัดอบรมทุกปี เพื่อสร้างความตระหนักใส่ใจทั้งต่อการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุถูกเข็มทิ่มตำและ

ของมีคัมบาด และการบริหารความเสี่ยงขณะปฏิบัติงาน มีการประชุมร่วมกันเพื่อแจ้งรายงานข้อมูลอุบัติการณ์ที่เกิด ทบทวนปัญหา และหาแนวทางแก้ปัญหาาร่วมกัน

ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

จากผลการศึกษาคำวิเคราะห์สถานการณ์การบริหารความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บจากเข็มทิ่มตำ และของมีคัมบาดในหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่ การดำเนินงานในด้านโครงสร้าง ด้านกระบวนการ และด้านผลลัพธ์ ยังไม่บรรลุตามเป้าหมาย โดยยังพบปัญหาและอุปสรรคอยู่บางประการ ผู้ศึกษาจึงมีข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้แต่ละด้าน ดังนี้

ด้านโครงสร้างการบริหารความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บจากเข็มทิ่มตำและของมีคัมบาด

1. ลักษณะองค์กร ถึงแม้ว่าจะไม่สามารถจัดโครงสร้างองค์กรสำหรับการดำเนินการโดยเฉพาะได้ แต่ควรมีการกำหนดนโยบายสำหรับการบริหารความเสี่ยงต่อการได้รับบาดเจ็บจากเข็มทิ่มตำไว้ โดยทำเป็นแบบลายลักษณ์อักษร และมีการสื่อสาร ถ่ายทอดนโยบายไปสู่หน่วยงานและผู้ปฏิบัติอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรเช่นกัน รวมถึงมีการกำหนดผู้ที่รับผิดชอบโดยตรง และมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้รับผิดชอบไว้อย่างชัดเจนด้วย
2. งบประมาณ หน่วยงานควรมีการวางแผนการขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากโรงพยาบาล เพื่อป้องกัน การเบิกจ่ายวัสดุอุปกรณ์ล่าช้า
3. ทรัพยากรบุคคล ควรมีการทบทวนวิธีการจัดอัตรากำลังบุคลากรพยาบาลที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉินให้เหมาะสมต่อสถานการณ์และบริบททั้งของหน่วยงานและโรงพยาบาล เพื่อป้องกันปัญหาความผิดพลาดจากการปฏิบัติงาน และการเกิดอุบัติการณ์ความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บจากเข็มทิ่มตำและของมีคัมบาด สำหรับการพัฒนาความรู้ให้แก่บุคลากรพยาบาลเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บจากเข็มทิ่มตำและของมีคัมบาด ควรมีการจัดอบรมทุกปีและจัดเวลาการอบรมที่บุคลากรส่วนใหญ่สามารถเข้ารับการอบรมได้
4. เครื่องมือคุณภาพและวัสดุอุปกรณ์ หน่วยงานควรเป็นผู้กำหนดคุณลักษณะของวัสดุอุปกรณ์ที่สำคัญและจำเป็นต้องใช้สำหรับการบริหารความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บจากเข็มทิ่มตำและของมีคัมบาด และควรพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการใช้เครื่องมือคุณภาพแก่บุคลากรอีกด้วย

ด้านกระบวนการการบริหารความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บจากเข็มทิ่มตำและของมีคมบาด

1. การค้นหาความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บจากเข็มทิ่มตำและของมีคมบาด ส่งเสริม กระตุ้นให้บุคลากรได้มีการเขียนรายงานอุบัติการณ์ทุกครั้งและมีการค้นหาความเสี่ยงโดยการสำรวจสภาพแวดล้อมในการทำงานด้วย
2. การประเมินความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บจากเข็มทิ่มตำและของมีคมบาด ควรให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่อสถานการณ์ของการได้รับบาดเจ็บจากเข็มทิ่มตำและของมีคมบาด เพื่อให้บุคลากรได้มีการเรียนรู้และสามารถทำการประเมินหรือวิเคราะห์ความเสี่ยงได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม
3. การจัดการความเสี่ยง ควรมีการจัดทำมาตรการป้องกันความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บจากเข็มทิ่มตำและของมีคมบาดในหน่วยงานและมีการทบทวนอย่างสม่ำเสมอ บุคลากรพยาบาลที่รับผิดชอบงานควบคุมความเสี่ยงในหน่วยงานควรได้รับการอบรมความรู้และทักษะเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บจากเข็มทิ่มตำและของมีคมบาด และนำมาถ่ายทอดแก่ผู้ปฏิบัติงานเพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้และทักษะดังกล่าว
4. การประเมินผล ควรมีการกำกับติดตามสถานการณ์การบริหารความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บจากเข็มทิ่มตำและของมีคมบาดอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผนการจัดการเพื่อป้องกันการเกิดอุบัติการณ์การได้รับบาดเจ็บจากเข็มทิ่มตำและของมีคมบาดซ้ำ

ด้านผลลัพธ์การบริหารความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บจากเข็มทิ่มตำและของมีคมบาด

ผู้บริหารทางการแพทย์ควรมีการทบทวนตัวชี้วัดร่วมกับทีมสหสาขาวิชาชีพในโรงพยาบาล โดยการวิเคราะห์ถึงสาเหตุของผลลัพธ์ที่นำไปสู่การดำเนินการจัดการแก้ไข เพื่อช่วยพัฒนางานให้บรรลุตามเป้าหมายอย่างต่อเนื่อง ป้องกันการเกิดอุบัติการณ์ซ้ำ

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

จากผลการศึกษาครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคและข้อเสนอแนะ แนวทางแก้ไขในการดำเนินงานบริหารความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บจากเข็มทิ่มตำและของมีคมบาด หน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อให้เกิดการพัฒนาการบริหารความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บจากเข็มทิ่มตำและของมีคมบาดให้มีประสิทธิภาพ ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะในการศึกษาเพิ่มเติม ดังนี้

1. ควรทำการศึกษาให้ครบทุกหน่วยงาน ของโรงพยาบาลเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อนำไปวางแผนป้องกันและพัฒนาระบบการบริหารความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บจากเข็มทิ่มตำและของมี

คอบคอบที่ครอบคอบคอบกับปัญหาของโรงพยาบาล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการบริหารความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บจากเข็มทิ่มตำของโรงพยาบาลเวียงแหงให้มีมากขึ้น

2. ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการบริหารความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บจากเข็มทิ่มตำและของมีคมบาดของงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน เพื่อนำมาจัดทำเป็นมาตรฐาน แนวปฏิบัติสำหรับบุคลากรพยาบาลที่ปฏิบัติงานในหน่วยงาน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved